

Wstęp

Oddajemy do rąk Czytelników 4. już wydanie podręcznika „Kryminalistyka”. Tak naprawdę, gwoździem ściągnięcia jest to 4. wydanie podręcznika w nowej formule. Poprzednie podręczniki „Kryminalistyki” pod moją redakcją ukazały się w Wydawnictwie C.H. Beck w roku 1999 i w 2002. Ta formuła została zmieniona w wydaniach z 2012 i 2016 roku.

We wszystkich tych wydaniach utrzymany został zasadniczo ten sam układ materiału. Aktualizowano tylko wiedzę i zmieniali się współautorzy. W obecnym wydaniu, *Jerzego Koniecznego* zastąpił *Jarosław Moszczyński*.

Nie zmieniły się cele podręcznika, ani jego adresaci. Podręcznik adresowany jest głównie do prawników-praktyków, a także do studentów prawa.

Prawnik-praktyk, a więc sędzia, prokurator czy oficer śledczy musi umieć przeprowadzić czynności dowodowe, takie jak przesłuchanie, okazanie, konfrontacja, czy eksperyment. Musi też umieć współdziałać z biegłymi różnych specjalności. Musi wiedzieć jakiego biegłego w jakiej konkretnej sytuacji powołać, jakie pytania do niego skierować, co więcej, musi umieć zrozumieć odpowiedź na te pytania, jakich biegły udzieli mu w swojej opinii.

Szczególne zadanie spoczywa tu na sędzi, który wszystkie przeprowadzone na rozprawie lub dostarczone przez strony dowody musi umieć ocenić nie tylko „z uwzględnieniem zasad poprawnego rozumowania”. Ale także z uwzględnieniem „wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego” (por. art. 7 KPK).

Tych samych umiejętności co od sędziego, wymagamy także od adwokata, obrońcy w sprawach karnych. Musi on umieć krytycznie patrzeć na proces dowodzenia winy, wytykać jego wady i słabe punkty. Tylko w ten sposób możliwe jest w procesie karnym przybliżenie się do prawdy.

Wszyscy autorzy mają za sobą nie tylko kilkadziesiąt lat pracy naukowej i dorobek naukowy w zakresie kryminalistyki i wieloletnie doświadczenie dydaktyczne, ale także praktyczne, w tym doświadczenia wieloletnich biegłych sądowych.

Z założenia, podręcznik prezentuje aktualny stan wiedzy. W dodatku ogranicza się jedynie do wiedzy pewnej. Opisano więc metody wiarygodne naukowo i rutynowo stosowane w praktyce. Z zasady pomijano rozmaite nowości, będące jeszcze w trakcie prób i doświadczeń. Jeśli o nich wspomiano, to je-

dynie marginalnie i drukowano mniejszą czcionką. Wszystkie kwestie wątpliwe, dyskusyjne, staraliśmy się pomijać.

Mamy nadzieję, że podręcznik, który oddajemy Czytelnikom, spełni choć w części wcześniej wymienione zadania.

W imieniu Autorów – Jan Widacki